

offentligt ansattes deltagelse i den almindelige samfundsdebat.

Som bekendt nedsatte regeringen i juni 2004 Udvalget om offentligt ansattes yringsfrihed og meddeleret med højesteretsdommer Jens Peter Christensen som formand, og udvalget har netop den 5. april i år afgivet betænkning.

Betænkningen indeholder en gennemarbejdet redegørelse for de gældende regler om yringsfrihed og meddeleret for offentligt ansatte, og udvalget har gennem sine forskellige undersøgelser og reglernes praktiske betydning tegnet et godt og et velunderbygget billede af, hvordan reglerne fungerer i praksis.

Udvalget konkluderer i sin betænkning, at offentligt ansatte har en yringsfrihed, men at der i praksis kan konstateres en vis usikkerhed blandt de offentligt ansatte og myndighederne om reglernes indhold og rækkevidde.

Udvalget anbefaler på den baggrund, at der for at komme usikkerheden om indholdet af reglerne til livs udarbejdes en vejledning om offentligt ansattes yringsfrihed, og udvalget har udarbejdet et forslag til en sådan vejledning.

Som nævnt vil regeringen som opfølgning på udvalgets anbefalinger i løbet af meget kort tid udstede en vejledning om offentligt ansattes yringsfrihed.

Det er min opfattelse, at en sådan vejledning vil være et væsentligt og egnet initiativ med henblik på at komme den usikkerhed til livs blandt de offentligt ansatte og myndighederne om reglernes indhold og rækkevidde, som udvalgets undersøgelser viser der hersker.

Jeg tror også, der er tale om et initiativ, som i langt højere grad end etablering af et rådgivende nævn vil kunne styrke det, som vi alle er enige om vigtigheden af, nemlig at offentligt ansatte deltager i den almindelige samfundsmæssige debat.

Kl. 12.25

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes selvfølgelig, at det er fint, at justitsministeren kommer med denne vejledning. Men det, der også ligger i det her forslag, er, at nævnet ud over støttefunktionen også skal videreudvikle metoder til at skabe og forbedre den åbne dialog i den offentlige sektor.

Jeg var sammen med en lærer her forleden dag. Hun havde fået at vide, at hvis hun ville gå ud og diskutere noget konkret eller nogle ændringer i skolepolitikken i den pågældende

kommune, så måtte hun kun udtale sig til pressen eller skrive læserbrev, under forudsætning af at skoleinspektøren havde godkendt det hele. Det sker i en stor kommune, og der er centralt fastlagte regler, der gælder for hele kommunen, med et sådant indhold. Så en vejledning er jo ikke nok. Har ministeren nogle andre ambitioner?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at nu har fru Anne Baastrup her et konkret eksempel, men forud for, at udvalget blev nedsat, havde jeg, synes jeg, nogle virkelig gode debatter her i Folketinget med fru Anne Baastrups partifælle hr. Aage Frandsen, som faktisk også mere eller mindre var hovedmanden bag tanken om at nedsætte et udvalg.

Det eksempel, som fru Anne Baastrup kommer med, er faktisk ikke ubeslægtet med de eksempler, der var oppe at vende, da vi i sin tid diskuterede, hvad der skulle til, og det sagkyndige udvalg, der altså har højesteretsdommer Jens Peter Christensen som formand, er altså nået frem til, at det, der vil virke bedst, også i forbindelse med skolelærere og andet, er at lave en vejledning, der stiller nogle meget klare betingelser op for, hvor meget man kan sige i den offentlige debat, og siger, at offentligt ansatte naturligvis også har yringsfrihed.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Noget af det, som jeg selvfølgelig var lidt utilfreds med i den betænkning, var, at de ikke kom frem til, at der også skulle være en særlig beskyttelse for offentligt ansatte, der ytrede sig. Det slag er indtil videre tabt, men det kan vi jo altid vende tilbage til senere, hvis det viser sig, at udmøntningen af den her vejledning overhovedet ikke kommer til at få et reelt indhold.

Men det, jeg så bare spekulerer på, er, hvordan vi får ledelsen i den enkelte kommune til at forstå, at de altså har et ansvar for, at de offentligt ansatte rent faktisk tør gå i gang med en debat. For et er, at man sender sådan en vejledning ud, og noget andet er, hvad det er, der skal ske, for at det flytter sig.

Så det, jeg spekulerer lidt på, er, om ministeren vil være med til, at eksempelvis Kommunernes Landsforening etablerer nogle kurser eller andet, således at man også flytter debatten op på ledelsesniveau, så lederne lærer, at de simpelt